РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

16 декември 2010 година *

По дело T-281/09

Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG, установено във Frechen (Германия), за което се явява адв. J. Albrecht, avocat,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н S. Schäffner, в качеството на представител,

ответник,

* Език на производството: немски.

с предмет жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 8 май 2009 г. (преписка № R 1429/2008-4) относно заявка за регистрация на словния знак „CHROMA“ като марка на Общността,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се при разискванията от: г-н S. Papasavvas, председател, г-н V. Vadapalas (докладчик) и г-н K. O'Higgins, съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 17 юли 2009 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 1 октомври 2009 г.,

предвид репликата, подадена в секретариата на Общия съд на 21 декември 2009 г.,

предвид липсата на искане от страните за насрочване на съдебно заседание в едномесечния срок, считано от уведомлението за приключване на писмената фаза на производството, и предвид решението, взето въз основа на доклад на съдията докладчик и съгласно член 135а от Процедурния правилник на Общия съд, да не се провежда устна фаза на производството,

предвид промяната в съставите на Общия съд,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 6 март 2008 г. жалбоподателят, Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG, подава заявка за регистрация на марка на Общността пред Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) съгласно Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), изменен (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

2 Марката, чиято регистрация е поискана, е словният знак „CHROMA“.

3 Стоките, за които е поискана регистрация, спадат по-конкретно към класове 11 и 19 по смисъла на Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и изменена, и отговарят за всеки от тези класове на следното описание:

— клас 11: „Мивки, душ корита, душове и вани, умивалници, бидета, писоари, тоалетни, тоалетни казанчета, всички от керамика“,

— клас 19: „Строителни материали, неметални; плочки, плочи, профилни лайсни, тръби и облицовки за строителни цели, всички не от метал; керамични плочки, мозайки и фасонни части за строителни цели; суровини за керамика“.

4 С решение от 7 август 2008 г. проверителят отхвърля заявката за регистрация за разглежданите стоки в приложение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009) и на член 7, параграф 2 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009).

5 На 30 септември 2008 г. жалбоподателят подава жалба срещу решението на проверителя пред СХВП на основание членове 57—62 от Регламент № 40/94 (понастоящем членове 58—64 от Регламент № 207/2009).

6 С решение от 8 май 2009 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) четвърти апелативен състав на СХВП отхвърля жалбата, с мотива че заявената марка е описателна по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009. По същество той приема, че разглежданият знак представлява изписване на гръцката дума „χρώμα“ (цвят) с латински букви и, тъй като става дума за описателно означение на характеристиките на съответните стоки, е налице абсолютно основание за отказ в Гърция и Кипър. По същите съображения той освен това приема, че разглежданият знак е лишен и от отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от същия регламент.

Искания на страните

7 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

8 СХВП моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По допустимостта

9 В писмения отговор СХВП основно повдига възражение за липсата на абсолютна процесуална предпоставка поради недопустимостта на жалбата с оглед разпоредбите на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд.

10 В репликата жалбоподателят оспорва този довод, като твърди, че в жалбата е изложил подробни съображения в подкрепа на правните основания, които изтъква, изведени от нарушение на разпоредбите на член 37, параграф 1, член 7, параграф 1, букви б) и в) и член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009.

11 По силата на член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, приложим по дела, свързани с интелектуална собственост на основание член 130, параграф 1 от същия правилник, всяка искова молба или жалба трябва да съдържа краткото изложение на правните аргументи, на които се основава, което трябва да е достатъчно точно и ясно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по иска или жалбата (вж. Решение на Общия съд от 19 ноември 2008 г. по дело Rautaruukki/СХВП (RAUTARUUKKI), Т-269/06, непубликувано в Сборника, точка 33 и цитираната съдебна практика).

12 В настоящия случай изложението на обстоятелствата в подкрепа на жалбата, макар и съвсем кратко, е достатъчно на Общия съд, за да установи доводите, съставляващи правните и фактическите основания на жалбата. В писмения отговор впрочем СХВП се съгласява, че е разбрала, че по същество жалбоподателят се основава на нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009, като едновременно с това упоменава член 37, параграф 1 и член 76, параграф 1 от същия регламент.

13 При това положение възражението за липса на абсолютна процесуална предпоставка, изведено от член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, не би могло да се приеме.

По същността на спора

14 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят повдига по същество едно-единствено правно основание, изведено от нарушението на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009, като се позовава и на член 37, параграф 1, и на член 76, параграф 1 от същия регламент.

Доводи на страните

15 Жалбоподателят поддържа, че разглежданият знак не е описателен и поради това за него не се прилага основанието за отказ по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009, нито — по същата причина — основанието по член 7, параграф 1, буква б) от същия регламент.

16 Неправилно като отправна точка в съображенията на обжалваното решение знакът „CHROMA“ се приравнявал на гръцката дума „χρώμα“ (цвят) и се приемало, че се налага същият да се запази на разположение за разглежданите стоки.

17 Нямало основание разглежданият знак да се приравнява на гръцката дума „χρώμα“ (цвят). Апелативният състав не доказал, че изписването с латински букви се използва по същия начин като думата в изходния език, поради което не е трябвало да се основава на необходимостта да се избегне монополизирането на транслитерациите на гръцки думи. Защитата, произтичаща от регистрацията на знака „CHROMA“, впрочем не осигурявала възможност на жалбоподателя да забрани на трето лице да използва гръцката дума „χρώμα“ (цвят).

18 Освен това не се налагало гръцката дума „χρώμα“ (цвят) да се запази на разположение, тъй като тя означавала единствено определен вид характеристики на стоките, а не конкретна характеристика на определена стока. Било необичайно върху стока или продукт да се поставя подобно означение. Ако такова се поставело, то нямало да бъде разбрано от потребителите като означение на свойство на стоката.

19 Този довод се потвърждавал от регистрацията на марки на Общността, състоящи се от думите „dimension“ („обхват“, „големина“ или „размер“ на английски), „brilliance“ („блясък“, „изключителност“ или „отблясък“ на английски) или „tinta“ („мастило“, „окраска“ или „боядисан“ на испански).

20 Впрочем от точка 30 в обжалваното решение произтичало, че всъщност разсъжденията на апелативния състав не се отнасят до думата „цвят“ сама по себе си, а до думите „цветен“, „многоцветен“ или „оцветен“, които е възможно да се използват, за да означат, че стоката е преминала боядисване или не е едноцветна.

21 В това отношение апелативният състав не взел под внимание разглежданите стоки. Немислимо било, независимо на кой език, думите „цвят“ или „цветен“ да се поставят върху разглежданите стоки, за да означат техни свойства. За стоките, които са винаги цветни, било то и заради естествения цвят на материала, подобни означения, които не се отнасят за конкретен цвят, нямали никакво

значение за потребителя. Освен това при разглежданите стоки интензитетът на цвета винаги се отбелязвал върху амбалажа.

22 Следователно думата „цвят“ и още по-малко знакът „CHROMA“ описвали определено качество на съответните стоки. Потребителите, които говорят гръцки, щели да разберат разглеждания знак не като чисто описателно означение, а като означение относно произход.

23 Това обстоятелство се потвърждавало от наличието на национални и общностни марки, в които се включвали словните знаци „CHROMA“ или „CROMA“, споменати от жалбоподателя в писменото изложение относно мотивите на жалбата пред СХВП.

24 Освен това, след като не взел под внимание посочените предходни регистрации, апелативният състав не изпълнил задължението си за служебна проверка на фактите по член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009.

25 СХВП оспорва доводите на жалбоподателя.

Съображения на Общия съд

26 Съгласно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 се отказва регистрацията на „марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат в търговската дейност за указване на вида, качеството,

количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други характерни техни особености“. По силата на параграф 2 от същия член параграф 1 се прилага, независимо че мотивите за отказ съществуват само в една част на Съюза.

27 Следва да се напомни, че член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 преследва цел от общ интерес, която изисква знаците или означенията, описващи характерните особености на стоки или услуги, за които се иска регистрация, да могат да се използват свободно от всички. Следователно тази разпоредба не допуска такива знаци или означения да бъдат запазени на основание на тяхната регистрация като марка само за едно предприятие (вж. Решение на Съда от 23 октомври 2003 г. по дело СХВП/Wrigley, C-191/01 P, Recueil, стр. I-12447, точка 31 и цитираната съдебна практика).

28 Поради това в приложение на тази разпоредба се отказва регистрацията на словен знак, ако поне едно от потенциалните му значения обозначава характерна особеност на съответните стоки или услуги. За да се постанови такъв отказ от СХВП, не е необходимо и разглежданият знак да се използва действително за описателни цели, а само да има възможност той да се използва за такива цели (Решение по дело СХВП/Wrigley, посочено по-горе, точка 32).

29 Освен това е без значение дали характерните особености на стоките или услугите, които могат да се описват от разглеждания знак, от търговска гледна точка са съществени или спомагателни, а дори и дали съществуват синоними, позволяващи означаването на същите характерни особености (вж. по аналогия Решение на Съда от 12 февруари 2004 г. по дело Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, стр. I-1619, точки 101 и 102).

30 Важно е също да се припомни, че преценката на описателния характер на знак може да бъде направена само от гледна точка на начина, по който го разбират

съответните потребители, от една страна, а от друга страна, от гледна точка на съответните стоки или услуги (вж. Решение на Общия съд от 8 юли 2008 г. по дело Lancôme/СХВП — CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), T-160/07, Сборник, стр. II-1733, точка 44 и цитираната съдебна практика).

31 В случая, както е видно от съображенията, изложени в точки 31 и 32 от обжалваното решение, които жалбоподателят не оспорва, съответните стоки са, от една страна, керамични санитарни изделия, попадащи в клас 11, а от друга — строителни материали не от метал, попадащи в клас 19, които могат да бъдат закупувани както от крайни потребители, така и от строителни предприемачи.

32 Освен това, след като от точка 19 от обжалваното решение е видно, че апелативният състав приема наличието на абсолютно основание за отказ само по отношение на гръцкия език, в приложение на член 7, параграф 2 от Регламент № 207/2009 следва да се приеме, че потребителите от значение за преценката на това основание за отказ са съответните потребители в Гърция и Кипър.

33 Не се оспорва, че знакът „CHROMA“ представлява изписване с латински букви на гръцката дума „χρώμα“ (цвят).

34 Както е видно обаче от точка 22 от обжалваното решение, правилно изписването с латински букви на гръцки думи, специално при разглеждането на абсолютните основания за отказ по член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009, трябва да се приравни към думите, изписани с гръцки букви (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Общия съд от 5 декември 2000 г. по дело Messe München/СХВП (electronica), T-32/00, Recueil, стр. II-3829, точка 40).

35 Това съображение се прилага на по-силно основание в настоящия случай, поради това че разглежданият знак представлява точно изписване на гръцката дума, означаваща „цвят“, с букви от латинската азбука, позната на съответния потребител, говорещ гръцки език, поради което е възможно той пряко и непосредствено да схване нейното значение.

36 В това отношение, от една страна, следва да се отбележи, че думата, означаваща „цвят“, може да се използва за означаването на характерна особеност на стоки, а именно на възможността да се предлагат в различни цветове с различен интензитет (вж. в този смисъл Решение по дело COLOR EDITION, посочено по-горе, точки 47 и 48).

37 Действително, макар жалбоподателят да посочва, че цветът е вид или категория характерни особености, а не „конкретна“ характеристика, все пак съгласно утвърдените значения думата „цвят“ се отнася до използването и на други цветове освен бяло и черно или до наличието на широка гама от цветове.

38 От друга страна, както правилно отбелязва апелативният състав в точки 31 и 32 от обжалваното решение във връзка със санитарните изделия, които традиционно са бели на цвят, и на строителните материали, които не са от метал, включително керамични, предназначени за баня, посочването на обстоятелството, че се предлагат в различни цветове, представлява характерна особеност, която може да придобие значение в търговската дейност.

39 В този смисъл използването на думата „цвят“ предава послание, което може незабавно да се улови от съответните потребители, посочвайки наличието на набор от стоки с различни цветове, а по-специално при керамичните санитарни изделия и керамичните строителни материали за баня — с цветове, различни от традиционния бял цвят. Освен това търсенето при разглежданите стоки може

да бъде в зависимост от цветовата гама, за да се съчетаят с декоративна цел в рамките на проект.

40 Тъй като тази преценка изрично е свързана с условията за пускане в продажба на стоките, попадащи в разглежданите класове 11 и 19, жалбоподателят неправилно поддържа, че апелативният състав не е взел под внимание споменатите стоки.

41 От тези съображения е видно, че апелативният състав правилно приема, че от гледна точка на съответните потребители, говорещи гръцки език, знакът „CHROMA“ може да се използва, за да посочи, че съответните стоки, попадащи в класове 11 и 19, се предлагат в различни цветове и че в този смисъл означава характеристика от значение с оглед на пускането в продажба на разглежданите стоки.

42 Предвид съдебната практика, посочена в точки 28 и 29 по-горе, това съображение не се поставя под съмнение от доводите на жалбоподателя, изведени от наличието на думи, които могат да предадат същото послание, например „оцветен“ или „многоцветен“, нито от довода, че разглежданата дума всъщност не се използва с описателна цел. В допълнение, без значение е, че характеристиката, която може да бъде обозначена, е съществена или спомагателна от търговска гледна точка.

43 Освен това жалбоподателят не би могъл валидно да се позовава на регистрираните марки на Общността, състоящи се от думи, посочващи размер, блясък или окраска, нито на марки на Общността, състоящи се от елементите „chroma“ и „croma“ или от съчетание между тях и други словни елементи.

44 Действително, след като решенията на апелативните състави относно регистрацията на знак като марка на Общността спадат към упражняването на обвързана компетентност, по принцип законосъобразността им не би могла да се поставя под съмнение с доводи, изведени от наличието на по-различна практика на СХВП при вземането на решения (вж. в този смисъл Решение на Съда от 15 септември 2005 г. по дело BioID/СХВП, C-37/03 P, Recueil, стр. I-7975, точка 47).

45 Освен това описателният характер на знак трябва да се преценява, от една страна, по отношение на стоките или услугите, за които се иска регистрация, и от друга страна, по отношение на възприемането му от съответните потребители. При тези условия жалбоподателят не би имал основание да се позовава на сходството на заявената марка с друга марка на Общността, без да обсъжда фактическите или правните елементи, представени в подкрепа на регистрацията на другата марка (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело BioID/СХВП, посочено по-горе, точки 48 и 49).

46 Във връзка с довода, изведен от регистрацията на марката „CROMA“ в Гърция, следва да се напомни, че режимът на марката на Общността е автономна система, състояща се от съвкупност от норми и преследваща специфични за нея цели, която се прилага независимо от всяка една национална система. Следователно регистрациите, извършени в момента в държавите членки, не представляват решаващ елемент, а могат единствено да бъда взети предвид за целите на регистрацията на дадена марка на Общността, предлагайки по-специално основа за анализ при преценката на заявка за регистрация на марка на Общността (вж. Решение на Общия съд от 8 юни 2005 г. по дело Wilfer/СХВП (ROCKBASS), T-315/03, Recueil, стр. II-1981, точка 35 и цитираната съдебна практика).

47 В случая обаче жалбоподателят не обсъжда нито един правен или фактически елемент, довел до регистрацията на разглежданата национална марка.

48 Предвид изложеното жалбоподателят няма основание да упреква апелативния състав, че е нарушил и член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009, като не е взел под внимание разглежданите предходни регистрации.

49 С оглед на всички тези съображения следва да се приеме, че жалбоподателят не събужда съмнения относно констатацията на апелативния състав, че за разглеждания знак се прилага абсолютно основание за отказ по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.

50 Предвид тази констатация отказът във връзка със заявката за регистрация по отношение на разглежданите стоки не може да съставлява нарушение на член 37, параграф 1 от Регламент № 207/2009.

51 Освен това няма основание да се разглежда оплакването от нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009. Действително, както следва от член 7, параграф 1 от Регламент № 207/2009, достатъчно е едно от изброените абсолютни основания за отказ да бъде налице, за да не може знакът да бъде регистриран като марка на Общността.

52 Поради това настоящата жалба следва да бъде отхвърлена.

По съдебните разноски

53 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да се осъди да заплати съдебните разноски в съответствие с направените от СХВП искания.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG да заплати съдебните разноски.**

Papasavvas Vadapalas O'Higgins

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 декември 2010 г.

Подписи